

МОТИВИ към присъда по в.н.о.х.д. № 3406/20 г. по описа на СГС, НО, V-ти въззивен състав

-

С присъда от 2*.06.2020 г. по н.о.х.д. № 19872/18 г. Софийският районен съд, Наказателно отделение, 10 състав, е признал подсъдимият Л. В. И. за невиновен в това, че на 11.12.2015г., след 18:00 часа, в село Световрачене, Столична община, ул. „***** №*, на неохраняем паркинг, в съучастие с И. Д. Д. – извършител, действайки като помагач наблюдавал за появата на други лица и автомобили на местопроизшествието, съхранявал автоключове за моторно превозно средство, управлявано от извършителя – И.Д., и по този начин умишлено улеснил извършването на престъпление от И.Д., който противозаконно проникнал в чуждо моторно превозно средство - лек автомобил, марка „Ауди“, модел „А6“, рег. № *****, без съгласието на собственика – Т.А.А., поради което и на основание чл. 378, ал. *, т. 2, вр. чл. 30* от НПК, го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 3*бб, вр. чл. 20, ал. *, вр. ал. 1 от НК.

Срещу така постановената присъда е подаден протест от представител на Софийска районна прокуратура. С него се иска въззивният съд да отмени съдебния акт на първостепенния съд като неправилен. В допълнение към своя протест представителя на държавното обвинение излага доводи за превратно тълкуване на приобщените доказателства от страна на първостепенния съд при правилно установени фактически положения. Като излага доводи за доказаност на участието на подсъдимия И. като помагач в осъществяване на инкриминираното деяние. Навеждат се доводи, че за общност на умисъла следва да се направи обоснован извод от безспорно установената обективна страна на престъплението, както и съобразно предприетите действия от страна на И.Д. – извършителя на престъпното деяние и подсъдимият Л.И.. Като се излагат твърдения за противоречие между обясненията на подсъдимия И. и доказателствената съвкупност, както и с приетите от съда фактически положения. В заключение моли съда да отмени първостепенната присъда и да постанови нова, с която да признае за виновен подсъдимият Л.И. и да го осъди.

С депозирания протест не е отправено искане за събиране на доказателства.

В проведеното разпоредително заседание на 21.09.2020 година въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели и експерти пред настоящата инстанция, както и ангажирането на нови доказателства.

В публичното съдебно заседание представителя на държавното обвинение не поддържа направения протест, а по релевира доводи за липса на безспорни доказателства, които да установят съпричастността на Л.И. към инкриминираното деяние. Правят се твърдения за липса на субективна страна и отсъствие на знание у подсъдимия И. за намеренията на Д.. В края на изложението се отправя твърдение за неизпълнение на изискванията за доказване на обвинението по несъмнен начин, като моли настоящата инстанция да потвърди постановената от районен съд присъда като правилна и законосъобразна.

Защитникът на подсъдимия счита, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена, като счита първостепенният съдебен акт за правилен и постановен при съобразяване с всички доказателства по делото.

В последната си дума подсъдимият И. поддържа думите на своя защитник.

Въззивният съд, като съобрази събраните пред двете съдебни инстанции доказателства и доказателствени средства, данните от способите за доказване, както и становищата на страните, намери за установено следното: Постановеното от СРС решение е неправилно, тъй като подсъдимият Л.И. в качеството си

на помагач, действайки в съучастие с И. Д. Д. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл. 3*6б, вр. чл. 20, ал. *, вр. ал. 1 НК за което е предаден на съд, а подаденият протест срещу постановения съдебен акт е основателен.

При самостоятелната преценка на тази доказателствена съвкупност настоящият въззивен състав, в рамките на правомощията му да прави нови фактически установявания, прие фактическа обстановка, която се припокрива с изложената от контролираната инстанция, в следния смисъл:

Подсъдимият Л. В. И. , роден на***** град София, българин, български гражданин, средно образование, неженен, трудово ангажиран, неосъждан, живущ в с. В., Столична община, ул. „*****“, с ЕГН *****.

На 09.12.2015 г. Т.А.А., собственик на лек автомобил, марка „Ауди“, модел „А6“ с рег. № *****, черен на цвят, констатира липсата на горепосочения автомобил от мястото, на което го била паркирала предишния ден - неохраняемият паркинг, разположен пред жилищна сграда, находяща се на ул. „*****“.

Предвид това свидетелката А. подаде сигнал до 08 РУ- СДВР.

На 11.12.2015 г. в посока село Световрачене, Столична община, лицето И. Д. Д. , управлявало лек автомобил марка „БМВ“, модел/серия „5“ с рег. № ***** като в колата заедно с него пътувал и подсъдимият Л. В. И. , седейки на предната седалка до шофьорското място. Двата мъже се познавали покрай свидетелката М.Т., която живеела във фактическо съжителство с И.Д., а с Л.И. била близка приятелка. Към 18.00 часа на същата дата Д. спрял лекия автомобил на пътното платно, намиращо се на улица „***** №*, в непосредствена близост до паркирания до кофи за боклук автомобил, марка „Ауди“, модел „А6, собственост на Т.А., намиращ се на неохраняем паркинг сред други паркирани коли. От предната дясна седалка на леката кола „БМВ“ с рег. № ***** слезъл подсъдимият И., който се насочил директно към лекия автомобил, марка „Ауди“, като спрял до него и го огледал, след което се върнал обратно в колата „БМВ“ при Д., след което управляваният от Д. автомобил напуснал зоната на паркинга.

Междувременно на процесното място, намиращи се в един от входовете на жилищната сграда пред паркинга, били полицейските служители – Д. У. и А., по повод организирана полицейска операция във връзка с установяването на местоположението на процесния автомобил „Ауди“, собственост на Т.А..

Известно време след направеният оглед от страна на подсъдимия, последният заедно с Д. се върнали в зоната на паркинга, но този път пеша, облечени в тъмни дрехи. Д. и И. се насочили към лекия автомобил марка „Ауди“, като доближавайки автомобила подсъдимият Л.И. застанал в задната част на превозното средство с цел да наблюдава дали към двамата мъже се доближават други автомобили или други лица, а през това време Д. се насочил към шофьорската врата на процесния автомобил, като извършил действия по захващане на дръжката на шофьорската врата и я отворил, по това време Д. възприел приближаващи униформени полицейски служители и затворил вратата на лекия автомобил. Двата мъже били заловени от споменатите полицейски служители. Полицаяте извършили обход на района в близост до процесния паркинг, като открили лекия автомобил марка „БМВ“, с който Д. и И. се придвижвали по-рано, паркиран близо до жилищната сграда, намираща се до паркинга. Въпросният автомобил бил заключен , като полицейските служители охранявали двете коли до пристигане на разследващите органи от СДВР. В тъмната част на денонощието на процесната дата започнали процесуално-следствените действия, включващи оглед на местопроизшествието и по-точно на лекия автомобил „Ауди“, в който били намерени счупени на части регистрационни табели с регистрационен номер № СА *****, с помощта на която бил установен безспорно собственикът на автомобила, а именно Т.А., която не е давала съгласие което и да е трето лице да управлява и да се разпорежда с

нейното превозно средство. В условията на неотложност бил извършен обиск на И.Д. и на подсъдимия. Сред вещите на Д. бил иззет един брой електрическо устройство с кабел с кръгъл накрайник, а сред вещите във владение на И. били иззети два броя контактни ключове с логото на „БМВ“, като единият от тях бил за лекия автомобил, с който двамата мъже стигнали до неохраняемия паркинг.

На иззетите като веществени доказателства два броя автоключове от лек автомобил № ***** МР била назначена и изготвена експертиза № 16/ИКУ – 177/05.06.2016 г., съгласно която посочените предмети са били механично създадени с цел неправомерно придобиване на конкретни автомобили. Била назначена и извършена експертиза № 16/ИКУ – 177/18.08.2016г., съгласно която намереното във владение на Д. електрическо устройство с кръгъл кабел било предназначено за запалване на автомобили и за обучаване на ключове на леки автомобили с марка „Ауди“.

За да достигне до крайния извод за виновност на подсъдимия И., контролиращата съдебна инстанция се позова на показанията на свидетелите – полицейските служители А. Д. А. У. и М. А., свидетелката Т.А., на свидетеля И. Д. Д., М.Т., обясненията на подсъдимия, писмените доказателства и доказателствени средства – протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с албум към него /л. 6 - 13, том I, ДП/, протокол за претърсване и изземване /л. 1*- 15, том I, ДП/, протокол за обиск и изземване, ведно с албум към него /л. 16 – 21, том I, ДП/, протокол за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение, ведно с албум /л. 22 – 27, том I, ДП/, протокол за следствен експеримент, ведно с албум /л. 28 – 33, том I, ДП /, протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение, ведно с албум към него /л. 3* – **, том I, ДП/, протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение, ведно с албум към него /л. *5 – 51, том I, ДП/, протокол за доброволно предаване /л. 88, том I, ДП/, протокол за следствен експеримент /л. 89 – 90, том I, ДП/, справка съдимост, способности за доказване – протокол за извършена експертиза № 16/ДНК – 39 /л. 6 – 9, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 16/ДКТ – 120 /л. 12– 15, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 2016/ИКУ – 123 /л. 22– 38, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 78 - Ф/2016 /л. *2– *7, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 16 - /ДНК – 38 /л. 53– 55, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 16 /ИКУ – 20* /л. 63– 69, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 16 /ДКТ – 1 /л. 72– 7*, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 16 /ИКУ – 177 /л. 80– 91, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 218 - Д/2015 /л. 93, том II, ДП/, експертна справка № 308 – Е/2015 /л. 95 – 97, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 1*3- Е/2016 г. /л. 101 – 105, том II, ДП/, експертна справка № 307 – Е/2015 /л. 107 – 108, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 17 – Б/2016 г. /л. 111 – 115, том II, ДП/, протокол за извършена експертиза № 29 – Б/2016г. /л. 119 – 12*, том II, ДП/, експертна справка № 306 – Е/2015 г. /л. 126, том II, ДП/, съдебно-икономическа експертиза /л. 128 – 129, том II, ДП/, справка мтел /л. *2, том III, ДП/, справка виваком /л. *3, том III, ДП /, протокол за вземане на образци за сравнително изследване /л. *8, том III, ДП/, протокол за вземане на образци за сравнително изследване /л. 50, том III, ДП/, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние /л. 62, том III, ДП/, копие на СРМПС /л. 6, том IV, ДП/, справка АИС „КАТ“ /л.9, том IV, ДП /, протокол за извършена експертиза №2017/ИКУ – 177 /л. 151 – 157, том V, ДП/, протокол за извършена експертиза №16/ДКТ – 131 /л. 160 – 161, том V, ДП/, протокол за извършена експертиза №18/ДНК – 108/л. 16* – 166, том V, ДП/, диск с видеозапис към него /л.198 от съдебно производство / .

Ключови гласни доказателствени средства са показанията на полицейските служители очевидци на инкриминираното деяние. Настоящата инстанция кредитира изцяло казаното от полицаите А. Д. А. У. и М. А., счита че си кореспондират взаимно, установяват последователно фактическата обстановка, открояват се със сравнително ясен спомен относно извършената полицейска операция и намират опора и в приобщената

доказателствена маса, в това число и приобщеният чрез протокол за доброволно предаване диск, материализиращ събитията от инкриминираната дата. Съпоставени двете групи показания, дадени в хода на съдебното следствие пред първа инстанция и тези в досъдебна фаза между тях не се откриват съществени различия в твърденията на полицаите, а ясно се установяват съществени за инкриминираното деяние факти, като дата, в коя част на деня се е осъществило деянието, точната локация, оперативната информация за процесния лек автомобил „Ауди“, предприетата полицейска операция, както и последователността на действията, извършени от подсъдимия Л.И. и от И.Д.. Тримата полицейски служители са категорични, че към 18.00 на процесната дата в посоченото местоположение в непосредствена близост до лекия автомобил „Ауди“ е спряла кола марка „БМВ“, в която са били двамата мъже И. и Д., като именно подсъдимият И. е излязъл от колата и се е доближил до превозното средство, предмет на престъпното деяние, като го е огледал и отново се е върнал при И.Д. в колата, с която са се придвижвали двамата. В твърденията си те излагат абсолютно идентична информация и за последващите действия, а именно пристигането пеша на И. и Д. малко по-късно отново при лекия автомобил марка „Ауди“, както и относно разположението на двамата, че именно И.Д. е тръгнал да отваря шофьорската врата на превозното средство, а подсъдимият И. е бил застанал до колата и е наблюдавал какво се случва, докато Д. осъществява престъпното посегателство. Настоящата инстанция установи противоречие в твърденията на полицейските служители, свързано с обстоятелството дали Д. и И. са тръгнали да бягат при появата на компетентните органи, тъй като пред съда свидетелят Д. заявява, че двамата мъже не са опитвали да избягат и са се подчинили без възражения на полицейските разпореждания. Съдът счита, че не може да се установи по безспорен начин дали И. и Д. са опитали да избягат от полицаите, тъй като за това обстоятелство съдът разполага само с показанията на посочените свидетели, които се разминават по между си и с приобщения като веществено доказателство диск, с материализиран на него видео файл, от който се извличат данни че полицаите са се движели с бърз ход до двамата мъже и се наблюдават телодвижения на присъстващите лица, които не могат да бъдат категорично изяснени. Изясняването на това дали И. и Д. са опитали да избягат не променя преценката на съда по някакъв съществен начин относно осъществяването на инкриминираното деяние и съпричастността на подсъдимия към него. Друго разминаване в показанията на полицейските служители съдът констатира при отправените сведения къде точно е бил подсъдимият в момента, в който Д. е отварял шофьорската врата на „Ауди“ – то, като едното твърдение, направено в хода на досъдебната фаза е, че същият е бил позициониран в задната част на автомобила, а според показанията, депозираните пред съда двамата мъже са били разположени един до друг до шофьорската врата. Съдът се присъединява към разсъжденията на първостепенния съд относно кредитирането на твърденията за местоположението на И. от досъдебната фаза, а именно в задната част на леката кола, тъй като е видно че наличието на конкретни противоречия е напълно закономерно обстоятелство предвид това, че при осъществяване на служебните си компетенции полицаите извършват много проверки и е напълно в реда на нещата да не си спомнят определени детайли за конкретен случай от своята работа още повече, че от датата на инкриминираното деяние е изминал и времеви период, който влияе на възприятията им.

Съдът се доверява на показанията на свидетелката Т.А., собственик на лекия автомобил марка „Ауди“ относно обстоятелствата около собствеността, както и около неправомерното отнемане на същия от нейната фактическа власт, като тези данни се подкрепят от депозираните писмени доказателства, свързани със собствеността на колата.

Пред предходната инстанция са свидетелствали още М.Т. и И.Д.. Свидетелката Т., разпитана пред районен съд, твърди че е в близки отношения с И.Д., с който живеят във фактическо съжителство и имат дете, както и с подсъдимия Л.И., с когото са близки приятели от ученическите години. Свидетелката разказва подробно, че тримата заедно с още приятели имали среща, за да се уговорят къде ще празнуват Нова година, като излага доводи, че

тръгнала да търси двамата мъже след като осъзнала, че се И.Д. се бави, тъй като бил тръгнал да вземе Л.И. от жилището му. В изложението си пред предходната инстанция свидетелката разказва, че е станала свидетел на предприетите действия по задържане на двамата мъже на процесния адрес. Съдът намира, че показанията на свидетелката следва да бъдат кредитирани, тъй като същите биват потвърдени и от показанията на И.Д. и обясненията на подсъдимия. Относно свидетелските показания на И.Д., настоящата инстанция ги намира за частично достоверни досежно твърденията за познанството си с подсъдимия И., както и за съвместните им планове за Нова година. В останалата си част и по-точно относно срещата му на инкриминираната дата с лице на име Кирил, счита показанията за несъответстващи на истината и изложени с цел да се внесе някакво разколебаване относно идентичността на лицето, с което е бил по време на осъществяване на инкриминираното деяние, още повече че присъствието на това лице не се установява от нито едно приобщено доказателство в наказателното производство, в това число от приобщените показания на свидетелите Т., полицейските служители, както и самия подсъдим в своите обяснения не се споменава за присъствието на това лице. Предвид изложеното съдът намира, че показанията на свидетелите Д. и Т. следва да бъдат частично кредитирани в посочените части от тях, а в останалата част предвид наличието на заинтересваност у последните, тъй като се установи присъствието на близки приятелски взаимоотношения между тримата, на същите не следва да се даде вяра.

Възползвайки се от предоставеното от процесуалния закон право пред предходната инстанция е изложил своите обяснения и подсъдимия Л.И.. При анализа на обясненията на подсъдимия, последните следва да бъдат добре съпоставени с останалия доказателствен материал, поради двойнствения им характер и честата им употреба като защитна версия. Съпоставени с приобщената доказателствена маса обясненията на Л.И. намират опора в показанията дадени от М.Т. и И.Д. и в противоречие с показанията на полицейските служители и видеозаписите. С оглед на което съдът намира за правилно частичното им кредитиране в частта относно познанството му с Т. и Д., съвместните им планове за празнуване на Нова година и това, че Д. го е взел от мястото, на което живее. В останалата си част досежно твърденията, че не е слизал от колата сам преди да слезе заедно с Д., както и информацията че не е виждал И.Д. да отваря вратата на лекия автомобил „Ауди“ му влизат в колизия с останалия доказателствен материал по делото, който съдът е приел като достоверен и обективен. Съдът не счита за достоверно и изложеното твърдение от страна на подсъдимия защо ключовете от колата, с която са пътували с Д., са в него, тъй като подобно твърдение в показанията на И.Д. липсва, и по-скоро е направено с цел да се опровергае обвинителната теза, че с действията си по съхранение на автомобилните ключове в себе си е улеснил осъществяване на инкриминираното деяние. Ето защо настоящият състав намира, че в случая обясненията на подсъдимия по-скоро имат защитна функция и целят изграждането на защитна версия на последния и като такива не следва да бъдат кредитирани в тази им част.

Настоящата инстанция счита че следва да кредитира писмените доказателства по делото, счита същите за достоверни и подкрепящи се от гласните доказателствени средства по процесния случай.

По отношение на съдебното минало на подсъдимия, съдът даде вяра на приложената по делото справка за съдимост, от която се изведе данни за липса на предишни осъждания, с оглед на което към датата на извършване на престъплението 11.12.2015г г., подсъдимият е с чисто съдебно минало.

Относно съставените протоколи във връзка с извършени процесуално-следствени действия по време на досъдебното производство, настоящата инстанция се присъединява към първостепенния съд относно тяхното кредитиране, като ги счита за надлежно съставени, съобразени със законовите изисквания, съдържащи необходимите реквизити, съпоставени с

останалия доказателствен материал се намират във взаимовръзка с него и не удостоверяват различни обстоятелства, с оглед на което ги намира за годни и достоверни доказателствени средства.

В настоящото наказателно производства са назначени и изготвени множество експертизи, чиито експертни заключения настоящата инстанция кредитира като компетентно изготвени, правилни и обосновани, а и неоспорени от страните. Като от значение за наказателното производство се открояват експертните заключения към извършената техническа експертиза с Протокол № 16/ИКУ – 20* и техническа експертиза с Протокол № 2017/ИКУ – 177, посредством което се установи, че иззетите от И.Д., електронни устройства с кабел са устройства създадени за програмиране и обучение на автомобилни ключове и като такива могат да бъдат използвани при механизма на кражби на автомобили, както и техническа експертиза № 16/ИКУ – 17, с която се установи, че иззетите автоключове от лекия автомобил марка „БМВ“, с който двамата мъже се придвижили, описани подробно в експертизата, са обучени механично за конкретни автомобили с цел неправомерното им придобиване. Важна и относима към делото е и експертна справка № 308- Е/2015, чието заключение определя, че с намерените два метална детайла с неправилна форма, иззети при претърсване на лекия автомобил марка „БМВ“, може да бъде вломен патронника на ключалка на предна лява врата на лек автомобил „Ауди“, модел „А6“.

Предвид изложените факти и анализа на събраните доказателства, доказателствени средства и данните от способите за доказване съдебният състав на СГС достигна до различен краен извод от този на проверяваната инстанция относно съставомерността на деянието, извършено от Л.И., съставляващо престъпление по чл. 3*6б, вр. чл. 20, ал. *, вр. ал. 1 от, за което е предаден на съд.

В случая е безспорно установено, че на 11.12.2015г. , след 18:00 часа, в село Световрачене, Столична община, ул. „***** №*, на неохраняем паркинг, в съучастие с И. Д. Д. – извършител, действайки като помагач наблюдавал за появата на други лица и автомобили на местопроизшествието, съхранявал автоключове за моторно превозно средство, управлявано от извършителя – И.Д., и по този начин умишлено улеснил извършването на престъпление от И.Д., който противозаконно проникнал в чуждо моторно превозно средство - лек автомобил, марка „Ауди“, модел „А6“, рег. № *****, без съгласието на собственика – Т.А.А..

За да бъде извършено конкретното престъпно деяние следва да са налице следните материални предпоставки – наличие на годен субект на престъплението, който без разрешението на собственика или въпреки неговото несъгласие, противозаконно да е проникнал в чуждо моторно превозно средство. Противозаконна е всяко проникване в чуждо МПС, за което деецът няма правно основание, независимо дали такова е съществувало, като престъплението е формално и изпълнителното деяние е довършено с проникването в чуждото МПС.

От доказателствената съвкупност се установи безспорно, че в качеството си на извършител на инкриминираното деяние лицето – И.Д. е проникнал, като е отворил вратата на лекия автомобил марка „Ауди“, собственост на Т.А., като видно от доказателства същият е нямал никакво правно основание, което му дава право да си служи с процесната кола. Като инкриминираното деяние се е осъществило в съучастие на подсъдимия Л.И. като помагач, който с конкретните действия улеснил и подпомогнал осъществяване на престъплението.

От обективна страна, помагачеството се характеризира с това, че улеснява извършването на престъпление – то създава условия, които в някаква степен благоприятстват извършителя, в настоящия случай подсъдимият Л.И. е улеснил И.Д. като първоначално е отишъл сам до процесната кола „Ауди“, като е огледал обстановката, след което заедно с извършителя, след като са паркирали автомобила, с който са се придвижвали, са се насочили към „Ауди“ – то и докато Д. е осъществявал изпълнителното деяние, И., виждайки и съзнавайки какво е

вършил И.Д., е продължил да го улеснява като е стоял в непосредствена близост до него в задната част на колата, където извършителят житейски логично няма видимост дали някой преминава, като в свое владение е съхранявал и ключа за автомобила на И.Д., като помагаческата дейност на подсъдимия се явява предшестваща и съпътстваща изпълнителното деяние.

От субективна страна престъплението по чл. 3*6б е осъществено под форма на вина пряк умисъл, извършителят на престъплението съзнателно противозаконно е проникнал в чуждото превозно средство, като това обстоятелство се установи по безспорен начин от цялата доказателствена маса, както и от иззетите с протоколи най-различни приспособления, служещи за неправомерно отнемане на автомобили от владението на извършителя. Като подсъдимият Л.И. е съзнавал, че с действията си по наблюдение за появата на други лица или автомобили, както и чрез съхранението на ключа за автомобила на извършителя, е улеснил проникването в чуждата кола, за което не са имали съгласието и разрешението на собственика – Т.А.. С оглед на което И. и Д. са действали в условията на пряк умисъл. Като е налице и безспорно общност на умисъла, тъй като двамата съучастници са съзнавали, че извършват определено престъпление съвместно, като общността на умисъла може да бъде постигната както с предварително изрично уговаряне, така и с инцидентно мълчаливо координиране на проявите.

С оглед на изложените по-горе фактически и правни съображения съдът счита направения протест от страна на държавното обвинение за основателен и призна подсъдимия Л.И. за виновен в това, че действайки като помагач и в съучастие с извършителя И.Д. е осъществил състава на престъплението по чл. 3*6б, вр. чл. 20, ал. *, вр. ал. 1 от НК.

Относно приложението на чл. 78а от НК:

Настоящата съдебна инстанция намира, че са налице предпоставките за освобождаване на дееца от наказателна отговорност чрез налагане на административно наказание. Наказанието предвидено в санкционната част на чл. 3*6б от НК за противозаконно проникване в чуждо моторно превозно средство без съгласието на собственика е в размер до 3 години, с оглед на което е изпълнено първото изискване за приложение на чл. 78а от НК. Видно от предоставените и приобщени към доказателствената маса справки за съдимост Л.И. не е осъждан и липсват данни по делото, че е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, както и липсата на причинени съставомерни имуществени вреди, с оглед на което се установява наличието на законово необходимите предпоставки за приложение на освобождаване на дееца от наказателна отговорност чрез налагане на административно наказание. Съдът прецени, че размерът на наложеното „наказание“ глоба следва да бъде в установения от закона минимум, а именно в размер от 1000 /хиляда/ лева, с оглед на имотното състояние на дееца, както и с оглед съучастническата дейност, изразяваща се в помагачество. С оглед на което настоящата инстанция счита, че по този начин наложеното административно наказание ще въздейства в пълна степен за поправянето на дееца.

Предвид изложеното, настоящия въззивен състав не споделя съображенията на първата инстанция за признаване на подсъдимия за невиновен и намира, че същият на основание чл. 336, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 НПК следва да бъде признат за виновен за осъществяване на престъпление по 3*6б, вр. чл. 20, ал. *, вр. ал. 1 от НК и освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева на основание чл. 78а от НК.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК направените по делото разnosки следва да бъдат заплатени от Л. В. И. с оглед изхода на наказателното производство.

Така мотивиран, Софийският градски съд постанови решението си .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.